

Dr. Sigmund Harsvold
Til biskop Skard?

Vi "landssvikere" hadde ikke glemt de gamle advarsler mot de russiske sagfilerspioner som opererte i Norge, vi hadde ikke glemt de norske avisers aarelange redselsskildringer fra det kommunistiske Rusland, vi hadde ikke glemt "proletarer i alle land forener eder", og vi hadde ikke glemt hvem som hindret kommunismen i aa erobre hele Europa i aarene efter den første verdenskrig.

Vi trodde paa alvoret i truselen bak kommunismens hensynsløse kamp for verdensrevolusjon og proletariats diktatur, vi trodde paa nasjonalsosialismens kamp mot denne fare fra øst og paa dens varsel om hva som ville hende Europa hvis kommunismen ikke blev stanset. Vi trodde at aa stanse den var det viktigste av alt for alle folk, vi trodde at det var nødvendig aa ofre noe av vor stolthet /som ikke er det samme som ære/ for aa bidra til aa naa dette maal, og vi trodde at det var det endelige resultat for Norge det kom an paa og ikke vore personlige fornemmelser i øieblikket.

Men vi trodde visst feil! For vi blev straffet av vore egne landsmenn med fengsel, tvangsarbeide, formueskonfiskasjon og legemlig og aandelig misshandling under missbruk av lov og rett. Vi blev under utnyttelse av gjentagelsens hemmelighet haanet, ydmyket, ærekrenket og forfulgt med alle et flertallstyranis til raadighet staaende midler, for at vi skulle stemples og registreres som forædere og gjennom denne den styggeste av alle beskyldninger som mennesker har oppfunnet mot mennesker ødelegges økonomisk, sosialt og moralsk for livet - alt i den saakalte "nasjonale holdnings" navn.

Vi maa altsaa ha tatt grundig feil! Men saa opplever vi at vore forfølgere er blit tvunget av verdensbegivenheternes utvikling til selv aa ta fatt der hvor de tvang oss til aa slutte. Det er ingen lenger som fra prekestolen velsigner de russiske vaapen. Naa driver de i sin frykt for fremtiden den voldsomste agitasjon mot sine tidligere russiske og kommunistiske venner.

Men samtidig fortsetter de sin forfølgelse av oss fordi vi forstod de avgjørende ting før dem, *eller mer enn*
~~Tror de oss~~ at dette er "god nasjonal holdning". Eller er det kanskje slik, at de er kommet i den samme tvangssituasjon som en løgner som maa fortsette med aa lyve for aa dekke den første løgn?

Naa gruer de "gode nordmenn" for følgerne av sin "nasjonale holdning". Naa skriker de opp om den fare fra øst som vi hele tiden har forutsagt og om at fedrelandet trues av utalettelse og at hele vor sivilisasjon trues av en dødeligere fare enn noen sinde før.

I sin nød tar man opp den tyske plan om et samlet Europa, utgir den for Churchils og dekker seg bak en paastand om at tyskerne dengang ville erobre hele verden.

Men Europa kan ikke lenger staa paa egne ben. De svake rester ser ingen anden utveg enn samlet aa søke beskyttelse under det fjerne Amerikas vinger i haap om redning fra den truende verdenskatastrofe som nærmer seg. Man setter sit siste haap til de amerikanske atombomber.

Men hvad visste man om atombomben dengang man valgte aa gaa sammen med Rusland for aa knuse Tyskland som var Europas vern mot øst? Og hvad vet man om russiske atombomber idag og det som verre er?

HVAD BLIR SLUTTEN PAA DET HELE FOR NORGE ?

Sandelig, det er ikke meget tilbake av de selvgode nordmenns paastaatte enerett paa nasjonal holdning.